

Константин Величков

ДЪБЪТ

Грамаден дъб! Дете на вековете!
Довчера беше як, корав;
довчера горд, клонат и снажен
стърчеше тука строен, прав.

Довчера ти с стихии лют
упорен бой води с успех:
и бури, вихри страховити,
и молний срещаше с присмех.

Но днес?... настъпи твое време,
преви горд врат, падна в прахът.
Кат жаля теб, съдбата наша смислям:
вървим и ний по същия път!...

Май, 1900

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6329>]